

6. Ловченский	29.6	4.5	65.9
7. Ломский	23.5	8.0	68.5
8. Пловдивский	51.4	18.8	29.8
9. Плѣвенский	20.4	8.0	71.6
10. Разградский	13.8	28.4	57.8
11. Руссенский	16.7	29.0	54.3
12. Свищовский	18.0	7.0	75.0
13. Севлиевоукий	53.7	9.5	36.8
14. Силистренский	9.4	45.2	45.4
15. Сливенский	32.8	9.0	58.2
16. Софийский	25.0	6.0	69.0
17. Ст.-Загорский	26.0	9.7	64.3
18. Т.-Пазарджикский	44.0	19.0	37.0
19. Трънскй	30.0	1.5	68.5
20. Търновский	36.0	10.0	54.0
21. Хасковскй	26.4	10.0	63.6
22. Шюменскй	14.0	22.0	64.0

Най-голъмо е, както виждаме, относителното число на ѓздовитѣ коне въ Севлиевоукий окръгъ, а на впрѣгатнитѣ — въ Силистренский, а най-малко: на първитѣ — въ Варненский окръгъ, а на вторитѣ — въ Трънскй. Съ по-голъмо относително число ѓздови коне отъ това срѣдното за Княжеството има единадесеть окръга — шестъ въ Южна и петъ въ Сѣверна България, а съ по-малко — останалитѣ други. Окръжитѣ, въ които процента на впрѣгатнитѣ коне надминава общия срѣденъ за България сж седемъ, а именно: Силистренский, Варненский, Руссенский, Разградский, Шюменский, Т.-Пазарджикский и Пловдивский. Въ другитѣ 15, относителния брой на тия коне е по-малкъ отъ общия за страната.

Относително принадлежащето се число коне на квадратенъ километръ, окръжитѣ се нарѣждатъ, като захванемъ отъ тоя, въ който броя на конетѣ приходящи се на квадратенъ километръ е най-голъмъ, и отиваме къмъ ония съ по-малакъ, въ този рѣдъ:

Окръжи	На □ км. се падатъ гл. коне	Окръжи	На □ км. се падатъ гл. коне
1) Силистренский	7.6	12) Пловдивский	3.3
2) Свищовский	7.0	13) Търновский	3.3
3) Варненский	5.2	14) Ловченский	3.1
4) Плѣвенский	5.0	15) Видинский	3.1
5) Руссенский	4.6	16) Шюменский	2.9
6) Разградский	4.5	17) Севлиевоукий	2.5
7) Кюстендилский	4.4	18) Ст. Загорский	2.4
8) Вратчанский	4.3	19) Сливенский	2.3
9) Софийский	4.3	20) Бургаский	2.0
10) Трънскй	4.0	21) Т.-Пазарджикский	1.9
11) Ломский	3.8	22) Хасковскй	1.5

Всичкитѣ развъждани въ Княжеството коне принадлежатъ, главно, на три породи: *Дем-Орманска* (лъсеста порода), *Искърска* (долна искръ)